

gelaten worden. (Zie de Annoucen).

— Deze week zyn in deze stad twee zeer merkwaardige dieren toegelaten, een giraf en een rhinoceros. De giraf, het schoonste dier der wildernissen, heeft 15 voet hoogte; de rhinoceros, na den olifant de sterkste en zwaarste viervoeter der wereld, verlamt dagelijks 300 pond voedsel (zie de annoucen). Vele landzwerfers, die de jaermerkten met tenten bedagen, beloven gewoonlyk veel, terwijl zy weinig hebben. Nu, van de heeren Espéron en Ouyriers, eigensers van de gemelde giraf en rhinoceros, mag men anders zeggen: zy bezitten werzenlyk wat zy aankondigen: twee levende viervoetige dieren, welke zoo kostbaer, kostelyk en zeldzaam zyn, dat zelfs de koninklyke dierentuin te Parys daarvan tot nog toe is beroofd moeten blyven. Maendag vertrekken zy.

— Morgen, 26 april, zal te Lokeren een concert gegeven worden ten behoeve van den armen, in de zaal van den heer Baetens. Het programma, dat wy onder de oogen hebben, belooft een zeer belangwekkend avondfeest. Al de concertantten zyn liefhebbers der stad Lokeren. De heer Smits zal er zich op de piano laten hooren, en men weet, dat die heer op dit speeltuig uitmaakt. Verscheidene goede zangers, onder anderen, de heer Ch. Dubois sloop de koorzangmaatschappy de *Eendragt* zullen er deel aan nemen. Wy vermenen, dat verscheidene muziekminnaars dezer stad vooreens zyn dit concert by te wonen.

— In een onzer vorige nummers hebben wy een woord gezegd over het nieuw Belgisch tydskrift: de 15

De nouveaux à voir au Grand-Marché à St. Nicolas.

GRAND ET MAGNIFIQUE

RHINOCÉROS VIVANT

de 16 pieds de circonférence, de 12 pieds de long et 6 de hauteur.

Le premier que l'on ait vu vivant en Europe. Il est âgé de 25 ans, et il pèse 5500 livres. Il consomme dans les 24 heures 300 livres de nourriture. Il est natif de Java et c'est là qu'il fut surpris.

LE CÉANT JOTÉTÉ

du nom du roi des îles de Vaytan, comme le plus puissant des monarques de ces contrées sauvages.

LA GIRAFE VIVANTE

De 15 pieds de hauteur.

C'est la plus belle que l'on ait vue en Europe, et c'est sans contredit le plus majestueux animal qu'il y ait au monde. Le jeune Abyssinien FALIALA, ENFANT DU DÉSERT, est son cornac, c'est lui qu'il affectionne et auquel il aime à obéir.

Ils sont à voir de 10 heures du matin à 8 heures du soir, au Grand-Marché.

Les repas des animaux ont lieu à midi et à 6 heures du soir.

GAZETTE

VAN HET LAND VAN WAES,

STAET- EN LETTERKUNDIG NIEUWSBLAD.

Dit NIEUWS- en ANNONCENBLAD verschijnt wekelijks den Zondag — De prijs der inschrijving voor St. Nicolaes is 's jaers : 6 fr; vrachty voor alle andere plaatsen des rjks, 7 fr.; voor Holland, 9 fr. — Het Bureau is by E. J. LANDRIEN-FOVEL, Uitgever, in de Nieuwstraat. — De Annoncen moeten den Vrydag 's middags ingezonden zyn. — Brieven, geld enz., franco toe te zenden.

St. Nicolaes, 25 April.

STAETKUNDIG OVERZIGT DER WEEK.

FRANKRYK. — Zekere Lecomte heeft te Fontainebleau met een geweer naer koning Lodewyk Philips geschoten, doch hem niet getroffen. Het is de achtste maal dat de dagen van den vorst der Vrede, in zulke akelige omstandigheid door de Voorzienigheid zyn gespaerd geworden. — Men verneemt dat het proces-Lecomte binnen de eerste veertien dagen der aenstaende maand zal afgedaan zyn. Men herinnert zich, dat de aanslag van Alibaud den 1 juny plaats had, en dat, veertien dagen daarna, die koningsmoord werd gevonnisd en gehalsrecht. (Zie verder de byzonderheden wegens de moordpooging van Lecomte).

ENGLAND. — De kamer der gemeenten heeft den loop harer werkzaamheden hernomen. O'Connell heeft kenbaar gemaakt, dat hy aenstaendelyk eene wyziging zal voordragen, strekkende om aen het graafschap Cork het regt te verleenen van twee leden meer naer het parlement te zenden, aengezien het tegenwoordig getal der vertegenwoordigers van dit distrikt geenszins met het cyfer der bevolking overeenkomt. — In antwoord op een beroep, betrekkellyk tot de oproerigheden, welke dezer dagen in Ierland ontstonden, heeft sir Robert Peel gezegd, dat het gouvernement kennis bekomen heeft van wat er is omgegaan; maer dat, niettegenstaende die afgezonderde daedzaken, het ierlandsch volk de dervingen met eenen voorbeeldelyken moed verdraegt, en dat het gouvernement niets verwarloost noch ooit iets verzuimen zal om het lyden van Ierland te verzachten. Mogt Peel regt-zinnig en waarheid gesproken hebben!

HOLLAND. — De opbrengst der direkte en indirekte belastingen gaat in Holland de trappen op. Het eerste kwartaal van 1846 heeft negen honderd negentig duizend gulden meer opgebracht dan datgene van 1845. Frankryk is onder dezelfde gelukstar geschapen; en zoo komt het uit waer de meeste levendigheid der handelsbeweging zich voordoeft.

VEREENIGDE-STATEN. — Het handels- en scheepvaartsverdrag, te Brussel tusschen België en de Vereenigde-Staten gesloten, is door den amerikaenschen senaet, met eene groote meerderheid van stemmen, den 26

maert aengenomen en den 30 door den voorzitter bekrachtigd. Dit traktaet stelt België, in zyne handelsbetrekkingen met de Vereenigde-Staten, op den voet der meestbegunstigde steden. Wy raden alle belgische handelaers aen, daer voordeel uit te trekken.

POLEN. — Krakauw is een kleine poolse Staet, die aanzien mag worden als een overblyfsel der oude poolsehe onafhankelykheid. Wel nu! men zegt en herzeget, dat men dit gemeenbest gaet verdeelen. De commissarissen van Oostenryk en Rusland houden dagelyks te Berlin langdurige vergaderingen met den pruisischen minister van buitenlandsche zaken. Die heeren zyn voornemens de 150 duizend Krakauwers met huis en haven in drie te brokkelen en elk een deel aen hunnen geëerbiedigden vorst op te offeren. Voor alsoeg kunnen wy aen die land- en volksvercheuring geen geloof becliten.

SPANJE. — Een nieuw ministerie is tot stand. De hoofdstad is kalm, doch niet zonder eenige vrees voor oproer van wege de Esparteristen. Een spaensche sterrekijker heeft voorzegt, dat zyn vaderland geene rust zal genieten, dan na 't jaer, dat de ezels zullen prèken.

Maendag is de kamer der volksvertegenwoordigers geopend.

Wat hebben dezelve tot heden verrigt?

Het is met eene innige spyt, dat men tot antwoord moet geven: Volstrekt niets wat nuttig zy!

De leden, die gewoon waren ons hunne bruisende wraekgedachten te doen gevoelen, hebben dezelve in geenen deele vergeten. Met niets dan met persoonlijk haet beziel, uitsluitelyk de heerschezucht ten doele hebbende, zoo nemen zy, ondanks rede, ondanks pligt, in weërwil der regtveerdigheid, den bovenzang, en wil eenig weldenkende staetsman met de menigvuldige af te doene werkzaamheden aenvang nemen, zyne goede inzigten worden door de tyddoovende praetzucht der noodlottige partyschappen verdyeld.

Zonderlinge zaak! de dagbladen, die allen op den naam van onpartydigheid roemen, die allen beweren geboren te zyn, om het welzyn, het welvaren, het geluk van het land te behartigen, de dagbladen, zeggen wy, hebben echter de onedele taek op zich genomen, het

twistvuur der staetkunde aen te stoken, de partyschap eenzyds aen te moedigen, aen de verwarring, aen de oneenigheid, aen den stilstand van 's lands dierbaarste belangen toe te juichen.

Om des te beter in hunne vermaledyde ontwerpen te slagen, maken zy een afzonderlyk verslag van de zittingen der kamers op en stellen het op 't eerste blad van hun vierkantig papier, op deze wyze: Wanneer eenig achtbaer lid, of een minister, gesproken en in zyne kortbondige voordragt duizendmaal gegrondheid en gelykheid doen doorstralen heeft; daer vervolgens twee drie brandstokers tegen opkomen, zitting op zitting met gansch nutteloozen en ongegronden babbel opvullen, de bedoelde dagbladen zullen aen de eersten het grootste ongelyk, aen de laetsten duizendmaal gelyk geven... En duizende liggelooovige lezers laten zich met zulke haken vangen!

Wanneer zal het journalisme toch éénmaal gekend zyn! Wanneer zullen de gretige lezers de nuttige van de nuttelooze en verderfelyke schryvelary kunnen onderscheiden: — niet eerder dan toen kan er eenig hoop zyn, 's lands vertegenwoordiging de onontbeerlyke vruchten te zien voortbrengen; want niet vroeger zullen de bevooroordeelde, tyd- en geldverspillende lieden, by middel der kiezingen, uit de wetgevende kamers gesloten wezen.

VERJAERFEEST.

Men schryft ons uit Brussel:

Den 19 april heeft het tael- en letterkundig genootschap van Brussel, zyn zesde verjaerfeest gevierd op het stedelyke raedhuis.

Een talryk en uitgelezen gezelschap woonde de plegtige vergadering by die er ter diër gelegenheid is gehouden en op zyn gelukkigst is afgeloopen. De heer M. Van der Voort, sekretaris van het genootschap, deed een breedvoerig verslag, waerin hy al de middelen aanraekte die het doel hebben de verspreiding en de veredeling van het vlaemsch. Dit verslag werd met veel belangstelling aenhoord. Daarna sprak de heer J. Van de Velde eene warme redevoering uit over den voortgang der nederduitsche beweging te Brussel. Die redevoering verwekte eenen algemeenem geestdrift door de juistheid waarmede hy de oorzaken afschilderde, die tot over weinige jaren nog, de brusselsche bevolking aen de heerschappy der fransche gedachten onderwerpen

HET VLAEMSCH,

BE-SCHOUWD ALS EEN DER BESONDERSSTE GRONDSLAGEN DES VADERLANDS.
(Vervolg en einde.)

Men heeft veel gerekend over de vereischten eener fraeje letterkunde: de geest en de gevoelens des volks, de voordeelige invloed der godsdienstige, zedelyke en staetkundige gedachten der vreemden, de tydsomstandigheden, de volmaektheid der taal, der schryfwys en zelfs der spelling, vernuftige en ingeestete schryvers, deze en nog andere vereischten om eene letterkunde te stichten, zyn reeds meermalen aengehaeld geweest. Verscheidene kritischschryvers die byzonder de volmaektheid der oude letterkunde voor ogen hadden, hebben beweerd dat alle letterkunde met de dichtkunst, en deze wel met het hooge heldendicht moet aenvangen. Wanneer men eene letterkunde beoogt die haren oorsprong en hare ingevingen in het voorleeden put, zoo als de oude letterkunde in het algemeen was, kan men dit voor waer aanzien. De gedichten zyn op het wonderbare (*le merveilleux*) gegrond, en het wonderbare is in de duisternis der oudheid te vinden, het vloeit uit de heldentyden voort, waer de fabel met de geschiedenis vermengd is, en aldus aen de inbeeldingskracht en den uitvindingsgeest veel ruimte geeft. Indien dese de eenige grondslag van eenen goeden letterkundigen uitval was, zoo zou men toch kunnen staende houden dat het vlaemsch door zyne verwantschap met de aloude duitsche letterkundige bronnen, hieraan niet gansch vreemd is. De Nevelingen, het heldenboek, en andere schriften zyn daer om het te bewyzen. Maer deze wyze van de letterkunde te beschouwen, is te beperkt en te uitsluitend. Het is immers niet nauwkeurig te zeggen dat de eenige en uitsluitende bron van het wonderbare in het voorleeden te vinden is; het is ook in het toekomende te treffen, en hier, in plaats van zich in heldenliden te verbeelden, biedt het zich aen in gevoelens — in voorgissingen die de geestdrift aenstoken en ten minste eene zoo ruime uitstrekking aen de inbeelding geven als de wonderbare verhalen die men in de duisternis des voorgaenden tyds kan ontdekken. Volgens eenen hooggeleerden duitschen wysgeer, Pred. Schlegel, is het zelfs hierin dat men het verschil tusschen de oude en de nieuwe, de heidensche en de christelyke letterkunde moet zoeken. De wonderheden des christendoms, zegt Boileau, kunnen tot versiering der dichtkunst niet dienen;

alhoewel men dit gedacht des franschen schryvers niet ten allen opzichte als waer kan aenveerden; kan men nogtens beweren dat het juist is opzigtens de byna onbepaalde vryheid die met de uitvinding der dichtkunst moet gepaerd zyn. Daerom is het ook dat zoo vele hedendaegsche, byzonder fransche schryvers mislukt hebben, dewyl zy het christendom als een *mythus* hebben aenschouwd. Het christendom stiert byzonderlyk den geest tot het toekomende, de voortgang is eene uitwerking des christendoms, de schryver kan hier zich in oneindige stoffelyke en geestelyke verbeteringen en bespiegelingen oefenen en uitspannen; en hieruit volgt dat de strekking der christelyke letterkunde, of wil men beter, der letterkunde der christelyke volkeren, vooral in het wonderbare, meer *lyrisch* dan *episch* moet zyn. Deze waarheid is vooral verstaen geworden, sedert dat men de heidensche mythologie uit de letterkunde heeft begunen te verbannen, en hedendaegs heeft het woord *voorwaerts!* dat zich in alle monden en onder alle penen bevindt, niet-tegenstaende de menigvuldige dolingen waerfor het ook aenleiding geeft, nogtans eene diepe betekenis die een nieuw tydstip aen de volken en vervolgens aen de letterkunde voorspelt. Wat zal het lot der vlaensche taal in deze beweging zyn? Is het een voordeel voor haer of een nadeel van tot nu toe weinig of niet beoefend geweest te zyn? De letterkundige geschiedenis toont ons dat het met de talen als met de volkeren en met den mensch is gelegen, te weten dat de talen een tydstip van jeugd, van maenschlykheid en van ouderdom hebben. Het sehuyn, wanneer zy tot het uiterste punt der natuurkracht gekomen zyn, dat zy vervallen en tot den vorigen bloei niet meer kunnen wederkeeren. Sommige schryvers gaan zoo verre van te beweren dat eene taal moet vernieuwd worden, om aen de noodzakelykeden der nieuwe tyden en omstandigheden en aen den voortgang te beantwoorden. Indien dit gegrond ware, zou het een voordeel voor de vlaensche taal wezen niet beoefend geweest te zyn en als onbelykt en ongeschonden in de loopplaten des voortgangs te treden. Wy zouden deze hoop niet durven koesteren en nog min durven uitdrukken indien wy hier het gezeg van eenen franschen letterkundigen schryver, Gyprian Robert, niet konden inroepen, die zelfs zoo verre gaat dat hy het vlaemsch en het breitanjysch tot waerachtig goet en als talen voorstelt aen welke eene glorieyke toekomst toekomt. En als wy de reizenstappen onzer moedertal beschouwen, welke snelheid meenen

wy, zonder voorbeeld in de geschiedenis is, vreezen wy niet ons vaderlandlievend hart aen deze toele hoop over te laten.

Maer veronderstellen wy dat wy ons te veel vleijen, wanneer wy aen de vlaensche taal eenen voorrang op de andere talen voor het toekomende durven geven, het zal nogtans niet voorvermetel beschouwd worden, wanneer wy zeggen dat zy bestaend is door haren aen en hare verwantschap met de noodsche talen eenen grooten dienst aen het vaderland te bewyzen. Indien de oefening van het fransch in eenige provincien des lands ons aen het zuideyke element der europesche beschaving moet inwyden, zoo ook moet de vlaensche taal het licht uit den Noorden naer ons wenden. Wy zyn in het middenpunt dezer beide grondslagen van voortgang en verlichting door onze geographische legging geplaatst, en wy bezitten de twee talen welke als de sleutels zyn die de deuren der beide ryken voor de wetenschap moeten openen. Door het vlaemsch staen wy ook in eng verband met Engeland en komen wy in spoedige mededeeling met allen voortgang van den engelschen geest. Onze onafhankelykheid moet ons kostbaer voorkomen als wy dezelve onder dese betrekkingen beschouwen. België, dat als door een wonder uit eene omwenteling is opgestaen, vereenigt groote waerborsen van zedelyken en stoffelyken voorspoed. Wat meer is, buiten zyne gesteltens in het midden der beschafde volkeren en zyne vaetheid om aen dertelver voortgang door zyne talen deel te nemen, is het ook door zyne ryken wege als de middenstatie van Europa, en de bycentrumplaats der volkeren geworden, welke talen het dagelyks op al zyne spoorwegen en byna in al zyne steden hoort spreken. Het is ontwyfelbaer dat dit eenen groot-en wondervollen uitval voor België moet hebben, en zoo het waer is dat door de talen de gedachten worden verspreid, zoo is het ook onbetwyfelbaer dat het vaderland in de beschaving grooten voortgang moet doen, en dat de letterkunde, die niet als de uitdrukking van den volksgeest is, hierdoor magtig moet aengespoord worden. De vlaensche taal byzonderlyk, voor de redenen die wy hebben aengehaeld, moet in deze beweging een groot deel nemen en het is niet te verwonderen dat men hederdygs de vlaensche beweging door meest alle Vlamingen en filgen, ja zelfs door vreemden en nameelyk door de Duitschers en Engelsen als van eene onbetwyfelbare behoudenis hoort voorthouden.

hielden; en door de gegronde hoop, waarin hy al de toehoorders deelen deed, dat de nederditsche gevoelen alvenskens de verbarstering zouden verdrijven. De heer De Brouwenae, jonge beeldhouwer en tevens goed dichter, sneed een lang en schoon gedicht op over den *Inval van Lodewyk XIV in Holland*. Het Gombert's genootschap, onder leiding der echtvlaemsche broeders Van Maldegem, wisselde de lezingen af door een aantal lieve choorzangen. Onder de hooge persoonlijken, welke de plegtigheid bywoonden, bemerkte men den heer baron De T'Serclaes, sekretaris-generaal van het ministerie van buitenlandsche zaken, en belangelooze beschermder der vlaemsche letterkunde, alsook den minister van Pruisen. Gent was er vertegenwoordigd door de heeren Van Duyse en Degerickx; Leuven door de heeren Opdebeek en Knibbelaer. De heer Van Kerckhoven, van Antwerpen, wiens letterkundige voortbrengselen overal met zooveel smaak gelezen worden, was er ook. De plegtigheid werd gevolgd door een prachtig banket, dat het genootschap in het *Prinses Hof* gaf, en me u mag zeggen dat de vriendschap de getrouwe gezellen der dishgenooten is geweest. Talryke feestdronken werden er ingesteld. Onder anderen hebben wy er eenen bemerkte, die algemeen werd toegelooft: — en men zal dat weldra begrypen, want hy had de verbroedering tusschen Gent en Brussel ten doel. De heeren Van Duyse en Degerickx hebben dien teug in eene vurige antwoord bekrachtigd. Later in den avond hebben al de vereenigde vrienden zich naar de vlaemsche burgermaatschappij begeven, waer er vele vlaemsche liederen zy gezongen geworden. Men is steeds gulhartig geweest en men heeft malkanderen verlaten met de onduidelzinnigste teekens van wederzydsche genegenheid.

Nopens den brand van Sinay hebben wy uit die gemeente twee brieven ontvangen, van welke wy slechts eenen afkondigen, overmits de inhoud van den anderen er gansch in opgesloten is. Voorop moeten wy onze geachte correspondenten verzoeken, dat de stedelyke beslissing van de brandspuiten niet meer uit de stad te laten gaan wezenlyk bestaat.

Sinay, den 22 april 1846.

Aen den heer Opsteller der *Gazette van het Land van Waes*.
Mynheer,

Alhier is uw artikel over den brand dezer gemeente veel gelezen geweest; maar ik moet het u regtuit zeggen, eenige byzonderheden, er in voorkomende, zyn om hunne onnauwkenrigheid door elkeen afgekeurd geweest.

Uld. zegt, dat de brandschade meer van 33 tot 40,000 fr. beloopt, terwyl de schatting der schade door den brand aen den toren en de kerk veroorzaakt, wezenlyk tot 80,000 fr. beloopt. Zulke opgave schynt niet overdreven aen alle personen bekwaam om over de kosten van heropbouw te oordeelen. Ik zoude u veel liever mogen melden, dat de schade veel minder is, dan degene die gy in uw laatste nummer hebt aengeduid en tevens het geluk daer van aen de behulpmiddelen uwer stad toeschryven; maar uwe magistraten hebben eene beslissing genomen, zegt gy, die belette ons de brandspuiten toe te staen. Nu, Mynheer, aengaende die beslissing heeft men u in doring gebragt, want ik en geheel deze gemeente weten van goederhand, dat dergelyk besluit geenszins bestaat, en indien wy de brandspuiten niet bekomen hebben zulks alleenlyk toe te schryven is aen eene onverstaenbare verstrooidheid van gezond oordeel.

Deze regelen, Mynheer de Opsteller, eene plaats in UEd. gederd weekblad verleenende zult gy grootelyk verpligten.
De inwoonders van Sinay.

Aenslag op het leven van den koning der Franschen.

De koninklyke familie had den donderdag 16 april, na het sluiten der jagt welke omtrent vyf uren geduurd had, 's namiddags eene wandeling gedaen.

De koning, de koningin, de prinsesse Adelaide, de prins en prinsesse van Salerno, en de hertogin van Nemours waren in eenen bankwagen gezeten. De hertog van Nemours en de prins van Joinville waren te peerd. De heer de Montalivet, zat aen de zyde des konings op de eerste bank van het rytuig hetwelk zonder geleide was.

Alleen eenige officieren van het 1° regement hussaren, welke de jagt had uitgelokt, benevens den kapitein Brahaul, ordonnantie-officier des konings, draefden bezjde de poortellen.

Van op den oogenblik van het vertrek van het vertrek des konings, bevond zich achter den muur van het beloken park, een persoon, het hoofd in eenen neusdoek gewenteld, een geweer in de hand houdende dat op het koninklyk rytuig aengelegd was; doch de scheut werd wederhouden tot de terugkomst van het rytuig, omdat, volgens de veronderstelling van dien persoon, de koning alsdan beter zoude geplaetst geweest zyn om hem op zes meters afstand van den mond van het geweer te ontvangen.

Die persoon, aldus geplaetst als een jagtstrooper die zyne prooi afwacht, was de genaemde Lecomte,

Pieter Lecomte is acht-en-veertig jaren oud; hy is geboren te Beaumont, departement van den Côte d'Or; het is een wreackzuchtig en geweldig man, zeer ongunstig bekend, van weinig begrip en van slechten omgang. Hy is ongehuwd, en woont in de Colyestraet te Parys.

Lecomte was in 1822 als simplen soldaat in dienst getreden. In den oorlog van Spanje, in 1823 dien de fransche vorderen voor de herstelling van Ferdinand VII, heeft hy zich onderscheiden door moed en standvastigheid, en heeft hy aldaer den graad van onder-officier, vervolgens dengenen van officier bekomen. Daarna woonde hy den slag van Morea by, en later trad hy in de koninklyke wacht, waerby hy onder-officier geweest is. In den eersten dezer twee veldtogten heeft hy

het kruis van Legioen van Eer bekomen. Den dienst verlaten hebbende, is hy als boschwachter in het byzonder domein van het huis van Orleans getreden.

Het was in 1830 dat hy te Fontainebleau geplaetst was als hoofd-boschwachter van het domein der kroon, na opvolgendlyk in al de leegere graden gediend te hebben. In deze verschillende betrekkingen, vergezeld hy steeds den koning in zyne wandelingen naar Fontainebleau.

Men is er altyd zeer toegevend omtrent Lecomte geweest, want hy kwam zeer slecht zyne pligten na.

Omtrent achttien maenden geleden gaf hy by brief zyn ontslag; deze brief was vervuld van smaedwoorden. Men wendde alle mogelyke middelen aen om hem tot betere gevoelens te brengen; daer hy van eenen koppigen aerd was, volherde hy in zyne handelwyze. Men bood hem een afscheid-pensioen aen, ofschoon hy er hoegenaemd geen regt toe had; hy weigerde het; 't pensioen werd nogtans zonder zyne toestemming bepaald. Alsdan vormde hy het zonderling denkbeeld van er het kapitaal van te vragen; iets dat hem kortaf geweigerd werd. Lecomte vatte hier voren een vorigen haet op tegen zyne oude oversten en inzonderlyk tegen den heer de Sahune, bewaerder van de bosschen der kroon, die het voorwerp werd zynere bedreigingen, zelfs zynere gewelddadigheden, volgens het beweren van sommigen. De heer de Sahune was verpligt de bescherming der politie in te roepen: Lecomte werd in de waekzaamheid der politie gesteld. Niet eene opmerkenzwaardige daedzaak gedurende twee tot drie maenden voorgevallen zynde, geloofde men dat Lecomte bedaerd geworden was. De waekzaamheid mogt dan min streng worden; men verloor hem uit het zicht, en welhaest vond de politie geene sporen meer van hem. Wat er van hem geworden was, kan niemand zeggen, voor alee de instructie de geheimzinnigheid van zyn gedrag en den aerd zynere betrekkingen opgehielder hebbe en er door de justitie uitspraak zal gedaen zyn. Maar hetgeen men zeggen mag, is dat Lecomte, na drie maenden zorgvuldiglyk zyn leven verborgen te hebben, op den 16 april wederom verscheenen is in het park van Fontainebleau, met het moordgeweer gewapend.

Lecomte heeft den naam van eenen der behendigste schutters van het departement van Seine en Marne te zyn en eenen reebok op 150 passen niet te missen.

Hernemen wy den gang der daedzaak: wy hebben hem achter eenen muur verborgen gezeten, alwaer hy de terugkomst van het koninklyk huisgezin afwachtede. Het geruisch der rytuigen laet zich hooren. Men wordt den bankwagen van den koning gewaar; hy komt uit het klein park van Avou, in dat gedeelte van het park dat de *Faisanderie* genoemd wordt. De koning zit op de eerste bank, den graef de Montalivet op zyne linkse hand hebbende; op de tweede bank bevinden zich de koningin en de vorstin van Salerne; op de derde mevrouw de prinses Adelaide en de hertogin van Nemours; op de vierde de vorst van Salerne, broeder der koningin. Het voortuig door zes peerden *à la Daumont* getrokken en door eenen pikuur vooraefgegaan, voortert langs den muur van het klein park.

De moordenaar staet op zynen post, op eenen hoop kreupelhout; zyn dubbel geladen geweer rust op het kapiteel van den muur op eene welberekende hoogte. De koninklyke equipage nadert; maar in plaats van op zyn mikpunt het hoofd van den koning te vinden, zoo als Lecomte zulks gehoopt had, ontmoet hy het hoofd van den heer de Montalivet, dien hy zeer welkende. Alsdan was hy genoodzaekt van eene schielijke maer onvolledige beweging te doen, ten einde de rigting van zyn geweer te veranderen; de trekker wordt losgetrokken, de scheut gaet op twaalf passen afstands af, en de lading, bestaende uit twee kaliberkogelen, doorboort de franiën van den bankwagen boven het hoofd van Z. M. De prop van het geweer valt op de knieën der koningin. Een tweede scheut gaet af in de zelfde rigting. De koning roept: « Het is niets, het is het einde der jagt! » en hy zegt tot de pikens: « Wel nu! laet ons voortvaren; wy zullen naar het kasteel gaen, » De stoet begeeft zich weder op weg.

Op het gerucht van de losbranding, nadert een der stalknechten, Millet genaemd, welke het rytuig te peerd volgde, ras den muur, springt op zynen zadel, van daer op het kapiteel en achtervolgt den moordenaar. « Ik zal u levendig hebben of gy zult my dooden, schreeuwde hy hem toe, » Lecomte wendt zich om en traecht zich te verdedigen. Hy heeft eene wonderbare kracht, en Millet, niettegenstaende zynen moed, liep groot gevaer, maar werd weldra bygestaen door de huzaren-officieren, die den koning gevolgd hadden en welke haestig rond den muur gerend zynde, spoed maekten om hem eene behulpzame hand te bieden, zoo als ook de heeren de Labodie en de Brahaul, ordonnantie-officieren van Z. M. De moordenaar ziet er van af om wederstand te bieden; hy geeft zich over, bekent zyne misdaed, zyne spyt betoonende dat hy dezelve niet had konnen uitvoeren.

Lecomte is een man van hooge gestalte, zeer bruin, hebbende een kloek voorkomen. Zyne gelaatsrekken doen de overdrevenheid van zyn gemoed uitschynen. Hy droeg knevens en eene *royale*. « Ik heb my te zeer gehaest, zegt hy, met bittere spyt. » — Hy had eenen kiel aengetrokken, om zich te verkleeden, en een *fourlard* bedekte zyn hoofd; overigens was hy met zorg gekleed. Zyn geweer was voortreffelyk en van hoogen prijs.

Lecomte is naar het stads-gevangenis geleid geworden te midden eener groote menigte volks en het is een oogenblik zeer moeijelyk en bykans gevaerlyk geweest van zyn leven te beschermen tegen de verontwaardiging der menigte, welke door verwenschingen en gebaren uitgedrukt werd. De officieren van het 1° regiment huzaren hebben echter geslaegd zich eenen weg te banen tusschen de menigte volks die zie de stad bege-

ven had en zy hebben Lecomte in de handen der justicie overgegeven. De procureur des konings en de regter ter instructie waren dadelijk aengekomen. Gedurende een verhoor dat langer dan twee uren geduurd heeft, bekende Lecomte op nieuw, dat hy gekomen was met het vast inzicht om den koning te dooden.

Gedurende geheel den avond, is geheel de stad op eene schitterende wyze verlicht geworden. De vreugde volgde de verontwaardiging op. De Voorzienigheid had den koning gered: het was feest te Fontainebleau! Z. M. heeft niets willen veranderen aen zyn voornemen om op het kasteel te verblyven, hierdoor toonende, dat de misdaed van eenen ellendigen zyn vertrouwen en zyne gerustheid ten minsten niet ontsteld had.

Onze stadgenoot, de heer Frans Bellemans, heeft dezer dagen zyn examen van kandidaat in de regten eervol afgelegd.

— Mevrouw de gravin Vilain XIII heeft den tombola der tentoonstelling voor den armen alhier geschenik gedaen met een kostelyken toiletspiegel, in palissader of violetkleurig liif.

Wy gelooven de liefhebbers te moeten herigten, dat het tydstip der sluiting van de tentoonstellingszalen nadert; willen zy dus eene zoo ryke en prachtige verzameling van allerlei kunst- en oudheidsvoorwerpen, als welke mogelyk nimmermeer te St. Nicolaes te zien zal zyn, nog eenmaal bewonderen, en tevens tot een goed werk medehelpen, zy hooven zich te haesten. Wy meenen deze aanbeveling des te meer te moeten doen, vermits de beschouwing van zoo menigvuldige met groote moeite en vlyt verzamelde voorwerpen van allen aerd, niet alleen aangenaem maar ook zeer leerryk is, en derhalve dubbel weerdig is door oud en jong bezocht te worden.

— Het bestier der tentoonstelling blijft by voortduuring weklyks 800 liters witte boonen aen den armen uitdeelen.

— Morgen zondag, zullen de vermaerde koorzangers van Yracene, de *Ware Vrienden*, in eene der tentoonstellingszalen, op het nieuw stadhuys alhier, om 3 ure 's namiddags een vlaemsch concert geven, tot hetwelk alle liefhebbers der tentoonstelling zullen kosteloos toegelaten worden. (Zie de Annoncen).

— Deze week zyn in deze stad twee zeer merkweerdige dieren toegekomen, eene giraf en een rhinoceros. De giraf, het schoenste dier der wildernissen, heeft 15 voet hoogte; de rhinoceros, na den olifant de sterkste en zwaerste viervoeter der wereld, verslindt dagelyks 800 pond voedsel (zie de annoncen). Vele landzwerwers, die de jaermerkten met tenten beslagen, beloven gewoonlyk veel, terwyl zy weinig hebben. Nu, van de heeren Espérou en Ouvières, eigenaers van de gemelde giraf en rhinoceros, mag men anders zeggen: zy bezitten wezenlyk wat zy aankondigen: twee levende viervoetige dieren, welke zoo kostbaar, kostelyk en zeldzaam zyn, dat zelfs de koninklyke dierentuin te Parys daer van tot nog toe is beroofd moeten blyven. Maendag vertrekken zy.

— Morgen, 26 april, zal te Lokeren een concert gegeven worden ten behoeve van den armen, in de zaal van den heer Baetens. Het programma, dat wy onder de oogen hebben, belooft een zeer belangwekkend avondfeest. Al de concertanten zyn liefhebbers der stad Lokeren. De heer Smits zal er zich op de piano laten hooren, en men weet, dat die heer op dit speeltuig uitmunt. Verscheidene goede zangers, onder anderen, de heer Ch. Dubois alsook de koorzangmaatschappij *de Eendragt* zullen er deel aen nemen. Wy vernemen, dat verscheidene muziekminnaers dezer stad voornemens zyn dit concert by te wonen.

— In een onzer vorige nummers hebben wy een woord gerept over het nieuw Brusselsch tydschrift: de *Vlaemsche Stem*. Het feuilleton, waer van wy heden 't vervolg en slot afkondigen, hebben wy uit dit maendschrift overgenomen. Het is wel niet het belangrykste der stukken, welke in de eerste aflevering verscheenen zyn; maar wy kozen het uit, omdat het voor ons bestek niet te lang viel, en schoone waerheden inhoudt.

— Door een koninklyk besluit van den 18 april wordt de gedeelytke hernieuwing der provinciale raden op 25 mei aenstaende vastgesteld.

Ziet hier de kantons welke aen de kiezingen zullen deel nemen, als ook het getal raedsleden die te kiezen zyn.

Oost-Vlaenderen: Dendermonde 3; Aelst 3; Lokeren 2; St. Nicolaes 2; Hamme 2; Wetteren 2; Zele 2; Audenaerde 4; Geeraerdsbergen 2; Herzele 2; S. Maria-Hoorebeke 2; Nederbrakel 2; Ninove 2; Ronse 2; Sintegem 2.

By koninklyk besluit van 19 april is het kies-kollegie van het distrikt Luik op 7 mei aenstaende zamengeroepen, ten einde een lid voor den senaet te kiezen, in vervanging van den heer Hennequin, die zyn ontslag gegeven heeft.

— De *Monteur* deelt een berigt mede betrekkellyk de aanvragen tot het verkrygen van studieborzen voor de Universiteiten. Het berigt zegt, onder anderen, dat deze aanvragen volkomenlyk moeten onderzocht zyn voor de opening der tweede sessie van het exam-jury; dat zy gevolgelyk op het departement van binnenlandsche zaken moeten besteld wezen vóór den 15 jony aenstaende, ten laetste. In allen gevalle zullen de aanvragen voor de universiteiten van Gent en Luik hunne vragen kunnen bestellen in handen van de heeren bestierders-inspecteurs derer universiteiten; voor de universiteit van Brussel, in handen van den bestuerraed; voor de universiteit van Leuven, tusschen de handen van den heer rector derzelve.

— Twee gendarmen die te Kortryk by M. Fringiers eenen opgevoeden haes, twee patryzen en eenige wilde hennen gezien hadden, hebben die opgevoelde dieren aengeslagen, bewerende dat zy eene contraventie aen

de wet op de jacht uitmaekten. Nadat die goede gendarmen proces hadden opgesteld, hebben zy dit opgevolgd wild naar het oud mannen-huis gedragen. In het hospicie heeft men moeijelikheden gemaakt om die dieren te aanveerden, en de poortier heeft al zyne welsprekendheid moeten gebruiken om de gendarmen te doen begrypen dat het wild welk zy hadden aengeslagen, niet over eenige dagen was geschoten, maar van over lang was opgevuld, en dit op zulke kundige wyze, dat zy den opgevulden haes en de opgevulde patryzen voor levende dieren genomen hadden.

— Er wordt uit Gent gemeld :
Eene stoutmoedige euveldeid, gevolgd door diefte, heeft zondag de aloude hoveniers-familie Moerloose, te Ledeberg, voorgeborcht der Keizerpoort, in rouw gedompeld.

De weduwe Foret, geboren Joanna Moerloose, oud 67 jaren, groenselhovenierster, bewoont een huis te Ledeberg, in eenen hoek van den Driesch, de gewoonlyke schietplaats van het schutters-gilde aldaer. Een zoon van 25 en eene dochter van 30 jaren, alsmede een dienstknecht, maakten geheel haer huisgezin uit. Zondag namiddag waren zy alle drie uitgegaan en hadden de moeder en meestersse alleen t' huis gelaten.

Kwaert na zeven uren is de knecht weder naar huis gekeerd; hy heeft verscheidene malen op de voordeur geklopt, en niemand open doende, heeft hy verondersteld dat zyne meestersse uitgegaan was; hierop heeft hy zich verwyderd. Na eene halve uren vertoevens is hy terug gekeerd. Onder weg heeft hy de dochter achterhaald en zy hebben zich gezamenlyk naar huis begeven. In weerwil hun aenhoudend kloppen, bleef de voordeur gesloten; dan is de knecht langs de achterdeur binnen gegaen, welke hy open gevonden heeft. Dadelyk is hy de voordeur gaen openen, welke gegrendeld was, om de dochter binnen te laten. By het komen in de keuken zyn zy in de duisternis over het lyk gesukkeld, dat voor den haerd op den grond lag. De ongelukkige, door verschillige wonden aen de keel, de kin en het kaekbeen getroffen, gaf geen teken van leven meer.

De plaatselyke politie hier van onderrigt, heeft zich dadelyk ter plaats begeven; de procureur des konings, deszelfs greffier, de heer de Wylge, en de regter ter instructie zyn in den avond insgelyk na Ledeberg getrokken om tot een eerste onderzoek over te gaen. De uitslag hunner opzoeking heeft de ontdekking eener diefte van 2000 fr. te wege gebracht, welke zich in de kasse van eene aenpalende kamer bevonden. Men heeft ook de overtuyging bekomen dat de moord door eenen enkelen persoon begaen is, die na het voltrekken der misdaed, langs achter door den lochting gevugt is, alwaar hy den kiel en halschep van den knecht gelaten heeft. In de ontdekking van den dader is men nog niet gelukt.

Alles doet vermoeden dat het schelmstuk in klaren dag gebeurd is; want op den driesch, op eenige stappen van het huis, had er eene schieting plaats, welke door veel volk bygewoond werd en ten zeven uren nog voortduerde; kwaert na zeven uren werd de deur op het kloppen van den knecht niet meer geopend.

Voor het overig was er in het huis niets aengeroerd; enkelyk heeft men eenige verstrooide familie-papieren op eenen stoel nevens de kasse gevonden; doch de dochter heeft verklaard dat hare moeder zich met het overzien derzelfde in den namiddag had bezig gehouden. De onderzoekingen worden neerstig voortgezet.

Maendag-avond is de genaemde Lodewyk van Gansbeke, 17 jaren oud, daglooner, in zyn logement, buiten de Brugsche poort, omtrent den Hulsten Boom, aengehouden, onder verdenking van de dader te zyn der moord zondag-avond op de weduwe Foret gopleegd. Deze persoon is den avond der misdaed in verschillige kroegen gezien geweest, voorzien van eene aanzienlyke som gelds en zulke groote gelagen makende dat het de aandacht der aanwezigen opwekte. Van eenen anderen kant wordt er verzekerd dat de politie eene bebloede broek in zyn logement ontdekt heeft.

BURGERLYKE STAND VAN ST. NICOLAES.

van den 17 tot den 24 april 1846.

HUWELYKEN.

Joannes Franciscus Machiels, winkelier, weduenaer met Joanna Catharina de Meyer, dienstmeid, jonge dochter. — Joannes Cornelius van Hove, arbeider, jongman, met Martina Heyman, dienstmeid, jonge dochter. — Joannes Dhaen, dienstknecht, jongman, met Rosalia Josephina Gleyman, naeister, jonge dochter.

OVERLEDENEN.

Mej. Catharina Josepha Joanna Janssens, 73 j., echtgenote van M. Carolus Augustinus Rombaut, Nieuwstraat. — Judocus de Sutter, 63 j., klompenmaker, weduenaer van Isabella Theresia van Puybroeck, Walburgstraat. — Mej. Anna Catharina Verinmen 51 j., Plaaisantstraat. — Susanna Jacoba Robyt, 76 j., huisvrouw van Andreas Stockman, schryfwerker, Lievevroustraat. — Petrus Augustinus Staes, 88 j., wever, weduenaer van Maria Josepha van Royen, Hofstraat. — Joannes Franciscus van Stappen, 2 j., Passe. — Antonius de Cauwer, 7 j., Hofstraat. — Joanna Coleta Vermeiren, 1 j., Tereeken. — Joanna Catharina Coorens, 11 m., Plaaisantstraat. — Melania Verstraeten, 2 j., Plaaisantstraat. — Carolus Ludovicus Velders, 11 j., Hertjen. — Carolus Ludovicus Laevaert, 2 d., Ankerstraat.

GEBOORTEN.

Jongens, 8. — Meisjes, 4.

PROGRAMMA

Van het Concert, dat op zondag, 26 april 1846, om 3 ure 's namiddags, aen de tentoonstelling voor den armen, te St. Nicolaes zal gegeven worden, door de Koorzangers, de Ware Vrienden, van Vracene.

1° De Nacht, woorden van E. Michiel, muzyk van E. Beausacq.

2° Het Zeevanslied, woorden van E. Van Migem, muzyk van Kreutzer.

3° De Nachtegaal, gedicht door J. C., muzyk van Gretry.

4° Avondlied....

5° Gezang der Eburonen, gedicht door Th. Van Ryswyk, muzyk van Mehul.

6° Avondbede, gedicht door Th. Van Ryswyk, muzyk van Kreutzer.

De nouveau à voir au Grand-Marché à St. Nicolas.

GRAND ET MAGNIQUE

RHINOCÉROS VIVANT

de 16 pieds de circonférence, de 12 pieds de long et 6 de hauteur.

Le premier que l'on ait vu vivant en Europe. Il est âgé de 35 ans, et il pèse 5300 livres. Il consomme dans les 24 heures 300 livres de nourriture. Il est natif de Java et c'est là qu'il fut surnommé

LE GÉANT JOTÉTÉ

du nom du roi des îles de Vaitan, comme le plus puissant des monarques de ces contrées sauvages.

LA GIRAFE VIVANTE

De 15 pieds de hauteur.

C'est la plus belle que l'on ait vue en Europe, et c'est sans contredit le plus majestueux animal qu'il y ait au monde. Le jeune Abyssinien FALIALA, ENFANT DU DÉSERT, est son cornea, c'est lui qu'il affectionne et auquel il aime à obéir.

Ils sont à voir de 10 heures du matin à 8 heures du soir, au Grand-Marché.

Les repas des animaux ont lieu à midi et à 6 heures du soir.

DIENSTJAER 1845

LES BELGES RÉUNIES, ASSURANCES MUTUELLES.

1° KLAS 21 CENTIMEN PER 1000 FRANCS.

ONDERLINGE VERZEKERING

tegen Brand, Bliksem en uitbarsting van Gaz-licht, tusschen de inwooners van Belgie, voor de waerborg.

Van roerende en onroerende Goederen, huerders-gevaren, (risques locaux) en verhaal der geburen (recours des voisins.)

Bemagtigd by koninklyk besluit.

De onderlinge verzekering tegen brand, is eene maetschappij van eigenaren, die voor oogmerk heeft elk harer leden in de gemeene lasten te doen hydragen, niet alleen naar evenredigheid van het cyfer, waarvoor men is aengenomen, maar ook naar evenredigheid van de risquen der voorwerpen die men heeft doen verzekeren. Zy is eene liefdadige instelling, aen welke deze grondregel van evangelische zedeleer toegepast wordt: Helpt u makker u Succurite vos vicinem.

Weshalve deze Maetschappij zich onder al de andere verzekeringen onderscheidt, onder opzigt:

1° Der veiligheid, vermits zy het zwaerste verlies kan vergoeden, ingezien haer maetschappelyk kapitaal, 't welk altoos hare verzekerde massa evenaert.

2° Der spaerzaamheid, vermits zy alleenlyk de strikte schade en hare administratie kosten vordert, hare societarissen aldus de aanzienlyke winst latende genieten die de compagnien met premien tot zich trekken ten koste der verzekerden.

3° Der zedelykheid, vermits zy op geen openbaer onheil speculeert, en zy de strekking heeft de banden van broederlykheid tusschen de menschen nog nauwer toe te sluiten, met deze op te wekken zich onderling by te staan.

Eene ondervinding van dertig jaren bevestigt deze voordeelen van onderlinge verzekering: degene van Parys, daergesteld sedert 1816, heeft tot het dekken der kosten van beheer en van schadevergoeding wegens brand, slechts gevorderd 13 1/2 centimen per duizend franks; maar de huizen van Belgie, door hunne bouw-orde en het klein getal huisgezinnen die zy vervatten, zich in veel gunstiger voorwaerden bevindende dan degene van Parys, zal met alle klaerziende en onpartijdige personen daermit besluiten dat de Societarissen de Vereenigde Belgen, die voor het jaar 1845, (het eerste, dus ook het ongunstigste) maar te betalen hebben 21 centimen per duizend, 1° klas, niet zullen vertoeven tastelyk te naderen tot de 13 1/2 centimen, door middel der snelle vorderingen die hunne maetschappelyke massa, reeds zoo aanzienlyk voor een eerste jaar werkzaamheid, dagelyks doet.

Dit cyfer (21 centimen voor de 1° klas en fr. 2-52 voor de 2°) voldoet aen zich alleen om de beloften, door de Maetschappij gedaen, te verregteverdiggen, en om de

bezelachtige aenvallen te vernietigen der compagnien met vaste premien, wier corresponderend aendeel der tarieven is 50 centimen voor de 1° klas en 12 franks voor de 2°.

Agenten principael te St. Nicolaes, M. Des Hayes, hoofdbediende by het arrondissements commissariaet; te Aelst, M. De Colnet, hoofdbediende by het arrondissements-commissariaet; te Ninove, M. Jaek De Deyn, arrondissements-deurwaerder.

TE KOOP.

Een TILBURY, in de Kalkstraat, n° 59.

TE HUREN

Een huys zynde eene bergheg, het Kruis, te Kemseke, zich te bevragen by den heer Van Hese-Verest, brouwer te St. Nicolaes.

DOOR UITSCHIEDEN VAN BEDRYF.

Te huren om met 1 mei 1846 in 't gebruik te komen, de afspanning de VIER EEMERS, op de groote merkt te St. Nicolaes.

TE KOOP:

Een BRUIN MERBIEPEERD, van 6 jaren oud, zynde een allerbeste TILBURY- en RYPEERD; met TILBURY, TILBURYKARRE, harnassuren enz.

Te bevragen by L. Disbeq, in de Nieuwstraat, te St. Nicolaes.

De Drukker-Uitgever dezer Gazette maakt het geëerd publiek bekend, dat hy eene volledige STEENDRUKKERY heeft ingerigt en zich diensvolgens aanbeveelt voor het lithographieren van adres- en visitekaarten, facturen, wisselbrieven enz., alsook voor het autographieren van circulairen, kwitantien, enz., enz.. aen gematigde pryzen.

De directie van den polder van Borgerweert, gemeente Zwynrecht vervittigd by deze de belanghebende dat de jaerlysche generale vergadering der eigenaers van den zelve polder zal plaats hebben op maendag 4 mei 1846 om 10 uren voormiddag in d'herberg de Roos, op het Vlaemschhoofd. Zwynrecht den 20 april 1846.

Den Dykgraef. (Get.) F. J. VERSTOCKT.

De Deurwaerder FESTAETS te St. Gillis, zal openbaerlyk op tyd van betalen mits borg verkoopen: Meer dan 10 duizend schoone Sparre Boonstaken en 16 duizend schoone Sparre Snoei, staende te Clinge en St. Gillis omtrent het Kalf.

Te vergaderen dysdag 28 april 1846, om 9 uren voormiddag, by sieur Ch. Vergauwen, herbergier, in het dorp te Clinge Waes.

NOTA. D'Omgelden komptant te betalen. Geliefte het voorts te zeggen.

UIT DE HAND TE KOOP

EEN SCHOOT EN MODERN

HUIS, BIER- EN AZYN-BROUWERYE

IN VOLLE WERKZAAMHEID,

Brouwers-halm en Bieren,

TE ST. NICOLAES.

Op zeer voordeelige conditien en met alle gemak van betaling. Voor verdere inligtingen zich te bevragen by den Notaris GEERTS.

Brouwersmaterialen

Uit er hand te koop, met gemak van betaling.

2 BROUWKETELS van 18 en 22 hecoliters met kopere kraenen, kopere stookpomp en bierpomp met engel-she sloten, kupen, 2 koeflakken, koperen ast, vaten enz., inmers al de ustencilen van eene brouwerij, onlangs nieuw gemaakt volgens den hedendaegschen smack. Alsmede verscheide Huizen en Herbergen te Clinge-Waes, en omstreken.

Zich aentebieden by den heer LORET, brouwer, te Clinge, of ten kantoor van den Notaris BONGAERTS te St. Gillis-Waes.

MEUBELAIRE VENDITIE te Belcele.

J. BRUSSELMAN, Zaekwaerner te St. Nicolaes, zal door behoorlyk ministerie ten sterfhuize van d'heer Antonius Nobels in het dorp te Belcele, op woensdag 29 april 1846, te beginnen van negen uren voormiddag openbaer verkoopen:

Alle soorten van Meubelen van huisraad, bestaende in twee staende horlogien, twee schoone eikhout klerkassen en Kommoden, andere kassen, tafels, stoelen en banken, bedsteden met behangels en beddegerief, stoof met toebehoorten, koper-, tin-, yzer-, porceleyn-, geleize- en aardewerk, gelede flesschen en brantfont, benevens manskleederen en lynwaed, en verdere voorwerpen aldaer te bevinden.

Dit onder gewoone voorwaerden en op comptant betaling.

Elk zegge het voort.